

Publicerad 2011-07-30 22:54 av entusiasm

För oss som aldrig passar in.

Jag försökte leva som andra
men jag insåg snabbt
att det inte går
för jag är inte som andra.

Jag är min egen individ,
och det skrämmer den ansiktslösa massan,
de kallar mig namn
försök att få mig att passa in
i deras mallar.

Idoit
Dysfunktionell
emo
sjuk
galen och missanpassad.

Och jag kan bara se på.

Jag skriker att jag skiter i vilket
men i hemlighet vill jag bli en av er

Jag vill inte tillbringa min tid
stirrandes rakt fram
äta mina tabletter som en duktig flicka
andas i stötar efter luft som inte kommer fram
för att det är något fel på mig.

Orden ekar i mitt huvud,
om igen,
hör jag viskningarna och rösterna som säger att jag är fel
jag borde inte finnas
borde inte
borde inte?

Borde inte vara en vagel i ögat i en regnbågsskimrande värld.

Förlåt för att jag inte hör till, säger jag tyst
och jag får skratt i retur för alla vet att jag,
jag har aldrig passat in.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten